

عنوان مقاله:

علایم استتار و اختفاء واژگانی در دیوان حافظ

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زهره خلیلی - دانش آموخته زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

دره دادجو - هیات علمی تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

در لابه لای اشعار حافظ رمز و رازهای فراوانی وجود دارد رازهایی که باعث میشود مخاطبان بیشمار حافظ با طیف وسیعی از علایق و سلیق، پاسخ خود را در شعر او بیابند و فارغ از زمان و مکان با او حس همدلی داشته باشند. رازهای اشعار حافظ بر چهار سطح واژه، بیت، غزل و دیوان شاعر سایه افکنده است. این مقاله به بررسی راز در سطح واژه‌های اشعار حافظ میپردازد. به طور کلی راز به مطلب پوشیده یا مخفی و در پرده اطلاق میشود. به غیر از واژه راز کلمات دیگری نیز همین خصوصیت را دارند که مترادف این واژه هستند و عبارتند از سر، رمز، نکته، اشارت و معما. این واژه هادر این مقاله با عنوان علایم استتار و اختفاء واژگانی معرفی می شوند. مقاله حاضر با کمک ابزار یا علم آمار یک تحلیل استنباطی از راز حافظ را در چارچوب یا ظرف استدلالی و علمی قراردادده است. نتیجه این پژوهش مستند، ارایه تمایزات و اشتراکاتی درعلایم استتار و اختفاء واژگانی در دیوان حافظ است. با استخراج فراوانی هریک از این واژه‌ها، در دیوان شاعر و طبقه‌بندی آنها در گروه‌های خاص و هدفمند، نتیجه میشود که هریک از آنها، خصوصیات منحصر به فردی دارند، که خاص آن واژه است و هدف از این مقاله اثبات این موضوع است که شاعر به بهترین صورت ممکن و به طورکاملا آگاهانه و گزینشی هریکاز واژه‌های فوق را برای بیان منظور خویش اختیار مینموده است و یکی از دستاورد های این مقاله این است که شاعر برای بیانیا اشاره به مسایل خیلی پوشیده از واژه‌های راز و معما سود میجسته است و برای مسایلی که پوشیدگی کمتری دارند و در صورت افشا شدن، مجازاتی در پی ندارند واژه‌های اشارت، نکته را استعمال مینموده است.

کلمات کلیدی:

راز، سر، رمز، نکته، اشارت، معما، علایم استتار و اختفاء واژگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581589>

